

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2012 r. — Virgin Atlantic Airways przeciwko Komisji

(Sprawa T-344/12)

(2012/C 295/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Virgin Atlantic Airways Ltd (Crawley, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: N. Green, QC oraz K. Dietzel, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 marca 2012 r. w sprawie COMP/M.6447 (IAG/bmi); i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu prawa przez pozwaną poprzez nieuwzględnienie istotnych informacji dotyczących warunków konkurencji, które by panowały, gdyby nabycie nie miało miejsca, co pozwoliło Komisji ocenić nabycie w świetle mniej korzystnej sytuacji konkurencyjnej niż ta, która by rzeczywiście istniała. W szczególności Komisja popełniła błąd w ocenie: (i) pakietu czasów na start lub lądowanie (slots) sprzedanych IAG/British Airways przez bmi we wrześniu 2011 r.; oraz (ii) czasów bmi na start lub lądowanie, na których zostało ustanowione zabezpieczenie na rzecz IAG/British Airways w zamian za przedpłatę w wysokości 60 mln GBP na poczet ceny kupna dla bmi.
- 2) Zarzut drugi oparty na popełnieniu przez pozwaną szeregu błędów rzeczowych i nieuwzględnieniu istotnych informacji w związku z oceną wpływu nabycia na stopniowy wzrost czasów na start lub lądowanie (i siły rynkowej) przysługujących IAG bądź wywieranej przez IAG w Londynie Heathrow po nabyciu.
- 3) Zarzut trzeci oparty na popełnieniu przez pozwaną szeregu błędów i nieuwzględnieniu istotnych informacji w celu zidentyfikowania lub wykluczenia innych horyzontalnych rynków oddziaływania.

4) Zarzut czwarty oparty na naruszeniu przez Komisję prawa poprzez: (i) niepodjęcie II fazy dochodzenia; oraz (ii) zaakceptowanie zobowiązań, które nie pozwalają rozwiązać poważnych wątpliwości stwierdzonych przez Komisję.

5) Zarzut piąty oparty na naruszeniu przez pozwaną prawa poprzez nieprawidłowe stwierdzenie, że stosunki prawne między IAG a, odpowiednio, Iberia i British Airways wchodzą w zakres stosowania art. 5 ust. 4 rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁽¹⁾, co pozwoliło Komisji dojść do wniosku, że nabycie stanowi koncentrację „o wymiarze wspólnotowym” dla celów art. 1 tegoż rozporządzenia i że jest ona właściwa do kontroli nabycia. Decyzja jest zatem ultra vires.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2012 r. — Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-345/12)

(2012/C 295/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Niderlandy) Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Nacka, Szwecja) i Eka Chemicals AB (Bohus, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci C. Swaak i R. Wesseling)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji C(2012) 3533 wersja ostateczna z dnia 24 maja 2012 r. oddalającej wniosek o zachowanie poufności w odniesieniu do sprawy COMP/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.